

Na křesle zbyl jen otisk tvůj,
něco vonící z vázy,
prázdněj pokoj ozvěnou zní,
desku pod jehlu dávám.

Na návštěvu přišel mi host
a ty mi tu scházíš,
Karel Plíhal s námořníkem,
jeho lodičce mávám.

R: Kdepak asi teď seš a jestli taky ti scházím,
kdopak tam u tebe je, je hezká aspoň jak já,
otoč si prstýnkem, blíž budem si, miláčku můj,
jak jsme si slíbili už dávno.

Peřina, tvůj polštář a hlas,
co v dopise svádí,
svádí k slzám, jinej ses zdál,
když lásku s mi slíbil.

R: Kdepak asi teď seš a jestli taky ti scházím...

Na křesle zbyl jen otisk tvůj,
ú--ú--ú,
prázdněj pokoj ozvěnou zní,
desku pod jehlu dávám.